

Dozent Dr. René Marcic: VERFASSUNGSGERICHTSBARKEIT IN JUGOSLAWIEN. (Separatabdruck a. d. „Juristische Blätter“, Wien, № 13/14, jul 1963, S. 341—347).

Доцент Бечког правног факултета др. Рене Марчић већ дуже време проучава проблем уставног судства у свету. Запажено је његово учешће по овом проблему на Хајделбергском колоквијуму 1961 који је организовао Max — Planck — Institut за упоредно јавно право и међународно право. Од првог дана постављања проблема уставног судства у Југославији Р. М., који је пореклом из Југославије и доктор права Свеучилишта у Загребу, уперо је своју пажњу на овај проблем код нас. Он је пратио његов развој у свима фазама припремања пројекта југословенског новог Устава. Зато је непосредно после доношења Устава СФРЈ аутор објавио подужу студију о том питању на страницама водећег аустриског правничког часописа.

Рад има више делова, нарочито историски увод, одељак о функционалности уставног судства где се аутор задржава на питањима контроле норми, уставним споровима и сукобима надлежности, природи власти Уставног суда и основној заштити уставности која излази из постојања овога судства по југословенском Уставу. У том погледу излагања Р. М. нису дескриптивна већ она указују на анализу особености југословенског уставног судства и поређење са устројством уставних судова у модерном упоредном праву. Интересантна су у том погледу запажања аутора чему води заштита по уставном судству код нас. Јесу ли то правила која штите само нормативни поредак, или она осигуравају и тзв. јавна субјективна права грађана? У том погледу аутор је склон да користи мисао из чл. 70 уставних одредаба, да би дошао до закључка о субстанцијелној уставној заштити. — После тога аутор прелази на предмет формалне функционалне надлежности уставног судства и однос суда према међународним уговорима. — Од особите су важности ауторов излагања о приступу југословенском уставном судству од стране заинтересованих, дејству одлука Уставног суда, подељености уставне контроле између федерације и република, као и о положају чланова Уставног суда Југославије за време трајања њиховог мандата.

У своме закључку Р. М. није могао да се отргне од мисли да се у Југославији, као комунистичкој држави, на један врло развијен начин уређује проблем уставног судства и поздравља степен до кога се то постигло, указујући да ће југословенски пример у овом погледу бити од необичног утицаја по карактер правне државе.

Ова расправа Р. М. показује колики интерес постоји у суседној Аустрији за наш уставни проблем и верујемо да ће побудити општи интерес за југословенско решење проблема уставног судства код великог броја страних правника с обзиром на углед у свету, и раширено познавање бечког часописа *Juristische Blätter*.